

1981

PANTAP

Κόστα Τριπολίτη

ΑΓΑΠΗ

Ἄγάπη τοῦ ψωμοῦ καί τῆς φωτιάς
 ἀγάπη τῆς ἀρμύρας
 ρεκλάμες θά μᾶς πνίξουν κι ἀδειανὰ
 κονσερβοκούτια μπίρας.

Ποῦ νά σέ ταξιδέψω
 γυαλιά καί λαμαρίνες
 γεμίσανε τά χρόνια
 μέ ἐκτελεσμένους μῆνες.

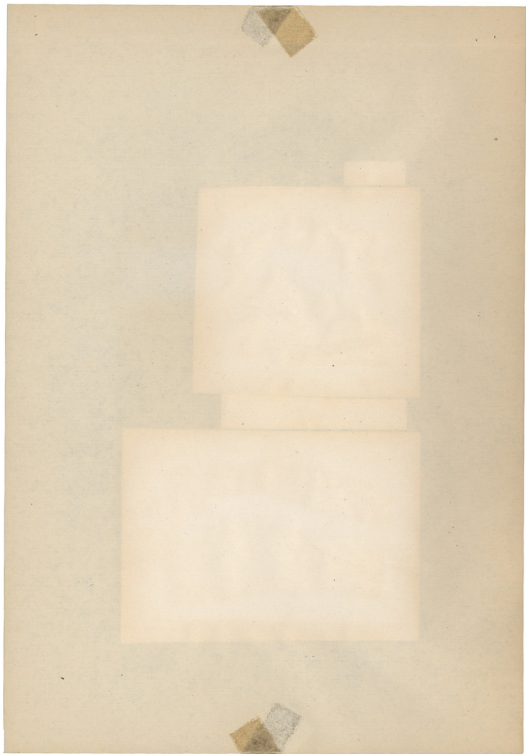
Ἄγάπη τοῦ ψωμοῦ καί τῆς βροχῆς
 ἀγάπη στά μπαλκόνια
 στήν ἀσφαλτο τά αἵματα θά δεῖς
 καί πλαστικά μπιτόνια.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ἐμφραγμα διπλό καί πικρό κινίνο
 ὁ ἔρωτας πού παίρνω καί πού δίνω
 ἴσκιος σκοτεινός λάμπα τῆς θυέλλης
 τά πράγματα πού θέλω καί πού θέλεις.

Κι ἀρρωσταίνω ἀπό τήν ἴδια συνταγή
 πού δέν βρίσκει αὐτός ὁ κόσμος
 στή ζωή μου ἐφαρμογή.

Σύρματα βραχνά, βραχυκυκλωμένα
 τά λόγια σου πού φτάνουνε σέ μένα
 σύνθημα παλιό σάν κουβέντα τρύπια
 κι ἄδικα τά γιατρικά πού ἦπια.

ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ

Ή σκοτεινιά της κάμαρας θά ρθει μαζί σου
ντύσου
κι ή νύχτα αυτή που κράτησες δική σου
ντύσου.

Ό κόσμος ξημερώνει.

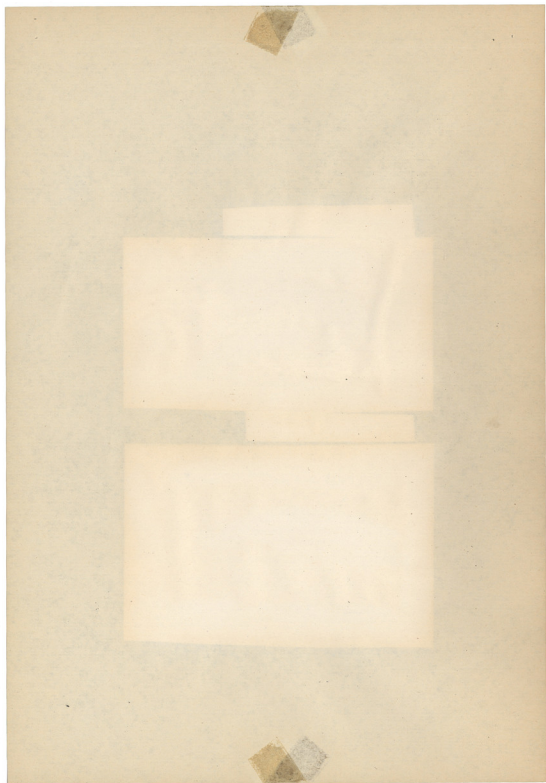
Μέ τά φιλιά που κάρφωσα έδω βαθιά σου
βιάσου
κι αυτά που άπόψε κέρδισες δικά σου
βιάσου.

ΛΕΓΕ

Λέγε, τήν άσφαλτο γυαλί
που χαρακώνονται οι πολλοί
λέγε, τά σπίτια φυλακές
καί τίς ζωές μας πλαστικές.

Λέγε, τά πράγματα μέ τ' όνομά τους
καί διαπίστωνε άργούς θανάτους.

Λέγε, τά χρόνια μας βροχή
συνάλλαγμα καί γιώτα χί,
λέγε τόν έρωτα δασμό
καί νύχτα δίχως προορισμό.

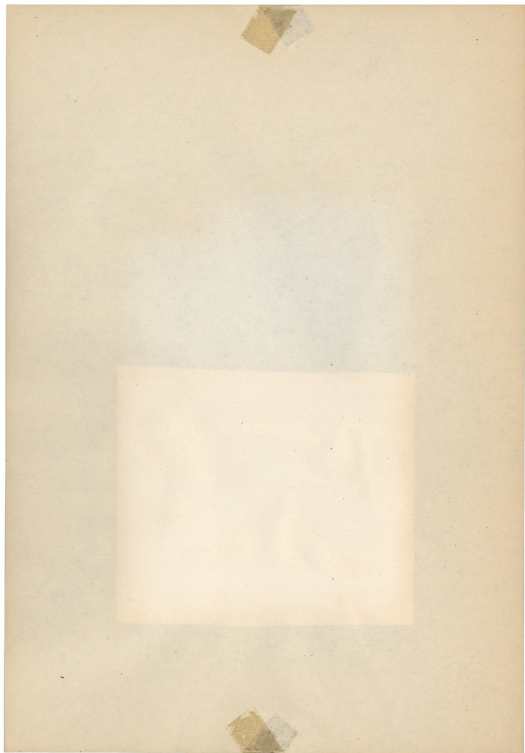

ΩΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ

Μέσα σου μιά κατάδυση
μιά νύχτα πού γκρεμίζει
χαμένοι οι παράδεισοι
στή λάμπα πού φθορίζει.

Καί γίνεται ή αγάπη σάν ἐγχείρηση
νυστέρι πού μᾶς δάγκωσε τό δέρμα
τό όνειρο μαζί μέ τήν αντίρρηση
ὡς τό τέρμα.

Μέσα σου βλέπω χάσματα
κανείς δέν σέ γνωρίζει
γυρεύω ἀποσπάσματα
κι αυτό πού τραυματίζει.

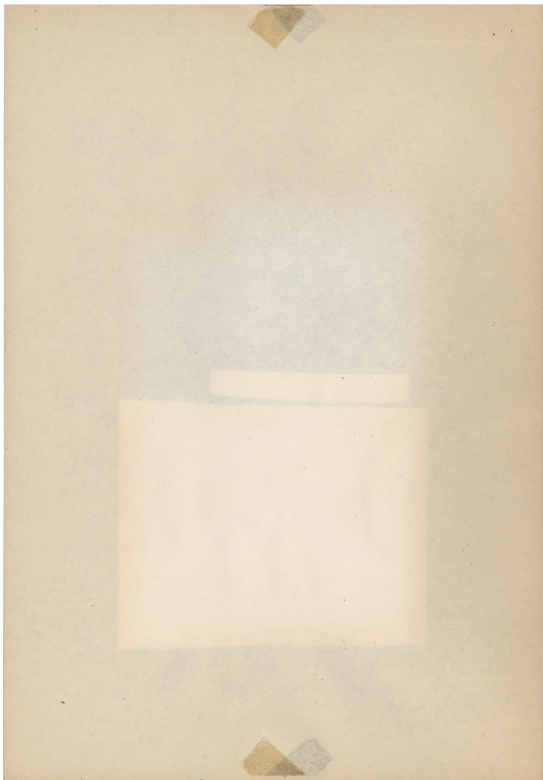

ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΠΙΑ

Δέν θέλω πιά νά χρωματίζω — δέν θέλω πιά
 νά χρωματίζω τούς ούρανοῦς σου — δέν θέλω πιά
 αὐτό τ' ἄστεῖο τερματίζω
 καί σβήνω ἀπ' τούς συλλογισμούς σου — καί
 σβήνω

Δέν θέλω πιά νά χρωματίζω
 στόν καιρό μου
 αὐτό πού δέν ἀναγνωρίζω
 γιά δικό μου
 δέν θέλω πιά.

Δέν θέλω πιά νά χρωματίζω — δέν θέλω πιά
 νά χρωματίζω τά σύνορά σου — δέν θέλω πιά
 κι ἀπό τόν κόσμο πού γνωρίζω
 νά ψάχνω γιά τή διαφορά σου — νά ψάχνω.

ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΕΧΩ ΧΑΣΕΙ

Φορτηγά, καμιόνια με χαλίκια
στο δρόμο τρίζουνε
θάλασσες, ξωκλήσια και καΐκια
αυτά με όρίζουνε.

Τίποτα, δέν έχω ξεχάσει
μόνο, τή ζωή μου έχω χάσει.

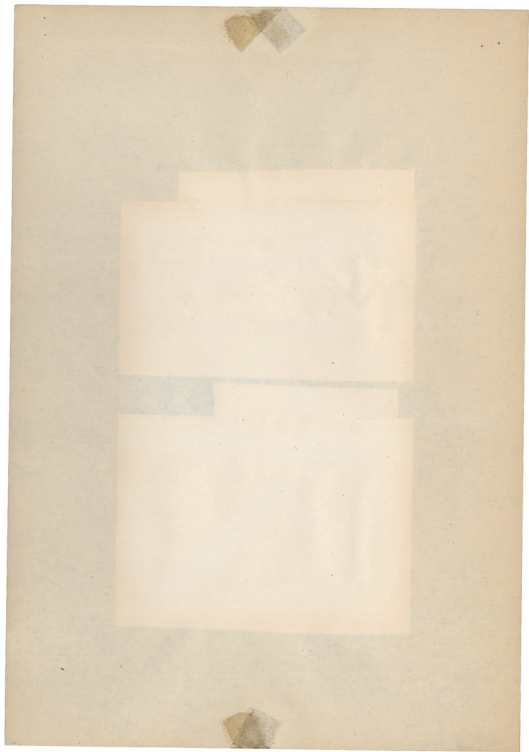
Μάρμαρα και ναύτες του Έκτου Στόλου
μέ τριγυρίζουνε
ξένοι και βιτρίνες στην Αιόλου
μέ βασανίζουνε.

ΧΕΙΡΟΛΑΒΗ

Ή ζωή μου, μιά κακή πλαστογραφία
ύπογραμμένη
σέ σταθμούς, άφετηρίες και γραφεία
δηλωμένη.

Και δέν βρίσκω ν' άκουμπήσω
σταθερή χειρολαβή
γίνεται ό,τι άγαπήσω
μιά θανάσιμη λαβή.

Τό κορμί μου μιά βουβή έπικοινωνία
νά σου γυρεύει
μέ έκατό τήν κάθε νύχτα ή άγωνία
ταξιδεύει.

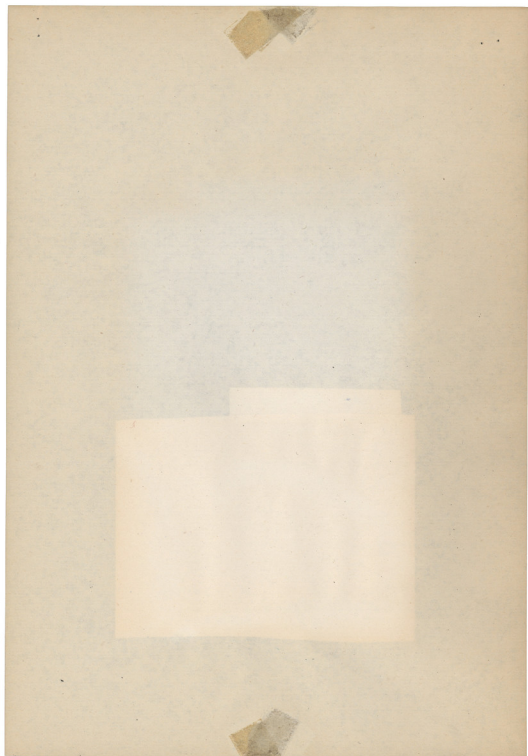

ΞΕΝΟΣ

Μέ βιτρίνες καί μέ επιγραφές
ή νύχτα μου ζυγώνει
ή ζωή μου γίνεται χαφιάς
καί μέ καρφώνει.

Ξένος μέσα στά ρούχα μου
μες στό κορμί μου ξένος
στόν κόσμο τούτο δανεικός
καί μεταχειρισμένος.

Μέ ταινίες καί μέ συντροφιές
ή νύχτα μου κυλάει
ή ζωή μου γίνεται χαφιάς
καί μέ πουλάει.

PANTAP

Χαρμάνι, σάρκα και μεπτόν
 κι εγώ αγάπη ν' άπαιτώ
 μέσ στού καπνού τά καταγωγή, άχ μάνα μου
 και μέσ στών τραγουδιών τά λόγια.

Τής μοναξιιάς μου τό ραντάρ
 πού άνιχνεύει...
 τά ίχνη σου άναζητά
 και σέ γυρεύει...

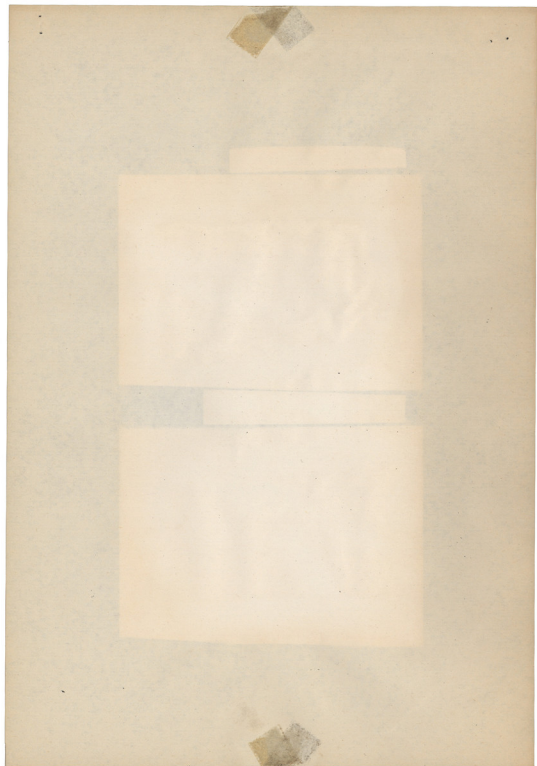
Βιτρίνες, σύρματα και φλάς
 σου άπαγορεύουν νά γελάς
 έδω πού σκάλωσες γιά πάντα, άχ μάνα μου
 στής πολιτείας τόν ίμάντα.

ΧΩΡΙΣ ΦΕΙΓΓΑΡΙΑ

Γυαλίζουν οί προφυλακτιήρες
 κι άντηχούν τά φρένα
 τά μάτια εκκλεισες και πήρες
 τήν πόλη ατή μαζί μ' έμένα.

Άγάπη μου χωρίς φεγγάρια
 χωρίς λουλούδια χάρτινα
 δικιά σου πάρτηνα.

Σφουρίζουν έξω οί σειρήνες
 κι έχει ζημερώσει
 βαρύ πιωτό και άσπρινές
 τό όνειρό μου έχουν σκοτώσει.

ΣΥΝΟΨΗ

Μέ κομπίνες και φτηνές βιοτεχνίες
 από τό σαρανταεννέα κι ως έδω
 λογαριάζοντας συνθήκες κι ευκαιρίες
 και πληρώνοντας συντριπτικό δασμό.

Ό τιμάρθμος, ή μοναξιά κι ή βία
 μέ τής φτώχειας σου τή διαλεχτική
 άνατρέπουν τή λεπτή σου ίσορροπία
 και γυρεύουε μιά λύση έκρηκτική.

Ξαναπαίζεται στό νοϋ σου ή ταινία
 συρματοπλεγμα, άλφα δύο, ύπογραφή
 ή προσέγγιση μιά κούφια ειρωνεία
 κι ένας χρόνος πού δέν κάνει έπαφή.

Τά ύπάρχοντά σου έδω κατασχεμένα
 τό δωάρι, τό παλιό σου γιώτα χί,
 είναι σήματα σάν κρυπτογραφημένα
 πού σε μπάζουν σε μιάν άλλην έποχή.

Κι όμως ξέρω ότι είσαι σάν και μένα
 σε συνάντησα στην άσφαλτο θαρρώ
 περιμένοντας μαζί καινούργια γέννα
 μέ σημαίες κι ένδοφλέβιο όρό.

Μέ κομπίνες και φτηνές βιοτεχνίες
 από τό σαρανταεννέα κι ως έδω
 δίχως μελανά σημεία κι άπορίες
 ψάχνεις σπύρτο κι ύλικό για έμπρησμό.

